pag. 632.

kos neid jõi wanaisi mees sellele laulatas. ja peraast
seda pannu ka pulma / eidus / aga peran pulme
ei ja nendä kaewa ütlen ellä / pöst kuningale tulli
jõuma et wainlase tema päris üle läkse. ja ta
lagas kokko kõik oma jõuväe ja läk neile wasta
koke ka se kuningas pöig ülten läbi. ja
nema wõitsi jinnä laugus ajas, nimi pöle waiki
aajal tulli tema ülestaajale aig kätte et tema
päris elonale jäänitama, ja ta laskis kutsse oma
jõjare jündimöl agas wanus mawis. nimi nii
jündist ka küsti temält kohm poiga ja kirjis alli
ühi kutsus ja päiw otsa een, nimi oma seba käis
ellä kõik taiwa tahti täis, aga ei jõdä tema
jõjar nägi jõ wõt temä ne katse ärä ja
wõjas meele, nimi pand kolm peni poiga ajamale
ja jõ jaatedä kuningale kiri et temä maisel
kolm peni poiga on jündinu. ja kuningas
kirjut wastus kirjan et nii sawwa. Kui mees
kodo lää alga ne peni poigile mes temält jõ
neide ime arwa ülestõstelda poige ajamist ommo jündmen
kas nimo peräst sobe tahl panta, aga mõnn jõlen
ei piä neid nättä jaama. nimi jälle kirja päale
tulli sek jõ nii, on

Ja kui kuningas kodo tulli, jelutas
küsi temä jälmäwaega, et temäl ellä küsi ei
ollen kolm poiga jündinu aga ei tõige kõhes ommo
jäänu. nimi wastus emeki peni poigia ajamale panta.
aga kuningas es wõtta usdan ja ütlel, kas jõ pino
katse oks ärä arwetama kui emeki jutt nenna olen,
aga jutt es olõja nemut kui peni poija. ja jõ
ütlet niidu et katse omma ärä wõetu ja pandi peni
kutsis ajamale. ja ei ole nemut kui tüki jutt
mes ennidoki jo ärajaatuna olen. ommal ahkamal.

Kui nõnd nenn aigu jai emeki kuningal kõrwa
ellä kui jütlen jõnime tendi et wainlase wenna
jonni ei ole perra jätnü, ja kenä tõmen oma
osja kürestü ja kätz ruttu ärä.

Nõnd jutle aega jõen tulli tema maisel
jälledi jo töist korda jõe tuned wätta et ta
pidi katsi elonale taema. ja ta kaski jälledi
oma jõjare kutsus wanaemawis jünnitamise
agas. ehk küll jõal nõnd ütlesse ärä wõtta mitte
ommo jõjard. oma taks palju undukki, kas ja es nae
mes ta minewal korral teji jutle aga tema es
aja jõda, ja mõtlel et nõnd mind õlda on. temä
nimi kaski ütz jõjare kutsus.

Ja kui katse olli elonale tulnu jõ olli
jälledi niijama jugutse kui eddimõtski korda. ei
kus kudrun ja päiw otsa een nimi oma seba käis
taiwa tahti täis. ja kui jõjar nägi et jõlaga
näjama kolm kõdie. ja niijamajugutse kui
ennegi. jõ mõtt ta neid ka ärä ja leit mende
mes jõudt mitte kauwetlen ei ole. nimi oeüde
ajamale pand kolm kaski poiga. ja ta kiri kirjutidi
kuningale kiri et maisel katsen kolm kaski poja
jugutt kaema on jündinü, ja kuningas kirjut
wastutes, et aja mes ne jõ ommo, aga aja nü
kauwa ärä kaduda kui mina kodo lää, et minno
jõlen neid nõtta ei piä jaama. aga elma
kõnnodaki es jõ wõtta jee mõnd neid kaski
poige kenda mano. mõi ikk ennemb kahjoste
ommi katsi mes ta teise olewat, ja nüüd
kaski pals olli jaama. — Ja kui viimi kuningas
kodo tulli olli ta oma naise päale pahanu, nii et
ta kõnäle mitte päiwa jõmeki es kaesu. — Lõt
wiimäti kui wiga jo ärä kirjutu ütlen ta naisele, mes
jee on, mes jõna ütlel kui minna jõime kõhme
katsi, aga nüüd jünnimä pimd eläja poija. jõna
olt kõnnu pätja.